

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomant: Mgr. Vadim Bočarov

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **Učitelství pro SŠ, ZUŠ**

Datum odevzdání posudku:

Recenzent diplomové práce:

10. 1. 2022

doc. František Hudeček

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Přiznám se, že na diplomovou práci Vadima Bočarova, analyticky pojednávající o cyklu skladeb pod názvem **Procházka pohádkovým lesem** soudobého ruského skladatele **Andreje Leonidoviče Fridmana**, jsem se těšil.

Po úvodních odstavcích analytické části jsem byl naladěm na poznání autora mohutně experimentujícího na poli elektronické a multižánrové hudby, využívajícího nových zvukových podob klavíru na způsob Karlaheinde Stockhausena či Johna Cage, ale nakonec se z toho „vyklubal“ typický eklektik, jakých bylo v ruských dějinách hudby tucty. Vždyť i Sergej Rachmannov se za takového považoval, sleduje kompoziční výboje svých vrstevníků Stravinského, Bartoka a jiných, a tímto pocitem trpěl vlastně celý život!

Chápu, že se téma diplomantovi nepsalo snadno, nebylo až tak moc o čem psát. Navíc v našem okruhu vžitá odborná terminologie pro něj jako odkojence ruské klavírní školy zjevně představovala limity a kladla při zrodu práce překážky, s nimiž bylo nutno se vyrovnat.

Diplomant se průběžně „utápěl“ v popisnosti v duchu formálních rozborů. Psát text v estetizující rovině není vůbec snadné, takže chápu, že vcelku jednoduše sklouzl k pouhé popisnosti, z níž si případný zájemce těžko vytvoří detailnější a celistvější představu o konkrétních skladatelových dílech. Navíc popisné přiřazení díla jednoho klasika s podobným Fridmanovým ještě automaticky neznamená komparaci. V ní musí jít skutečně o individuální porovnání autorského náhledu na daný žánr a jeho osobité zpracování, hledání principů podobností či naopak kontrastů. Nestačí pouhé přiřazení a popis obou děl.

Koncepčně by bývalo asi lepší hned úvodní text o experimentálně založené tvorbě vypustit, budí to dojem navnadění čtenáře na zajímavou skladatelskou osobnost, což se v průběhu vůbec nepotvrdilo, takže hned z navazujícího rozboru jeho valčíků, jimiž analytická část klavírního cyklu začíná, je zřejmý nejen skladatelův tradicionalismus, spíše eklekticismus, jak bylo naznačeno výše.

V práci jsou znát některé nedotaženosti, možná podceňující nutnost důkladné závěrečné korektury, a to jak odborné, tak jazykové. Mnohde vyčnívá nesoulad mezi ukázkami a průvodním textem. Chronické jsou některé ukázky vytržené bez předznamenání z notovin, čímž dochází k mylné představě o intonační i harmonické podobě znázorněného textu. Může totiž znít jak tonálně, tak modálně. Takových nesrovnalostí je v práci mnoho.

V příloze mohu na některé upozornit.

Celkově je znát diplomantův zájem o téma, určitě i mnoho času stráveného nad rozbory. Diplomant vzorně odkazuje na zdroje, škoda nedotažených závěrečných korektur, které zbytečně ruší vcelku pozitivní dojem z práce. Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh na klasifikaci diplomové práce:



podpis recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne **10. 1. 2022**

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

Příloha

Str. 4 – koncepčně stran životopisu neuzavřený celek. Končí Parshinou, nikoli finálními životopisnými údaji o autorovi.

Str. 7 – málo uzavřené myšlenkové celky, jistá těkavost, text působí nesourodě

Str. 10 - tenuto není odtah! Je to přesný opak. Držet, vydržet, dodržet.

Str. 11 – ukázka 3 - výseky notových ukázek z poloviny či konce stránek je třeba jednoznačně uvést příslušným předznamenáním. Platí b nebo h? To je úplně jiná hudba! Místo tonálně zní hudba modálně!

Str. 13 – co je neperiodického na větě 8+4+4 a naopak periodického na dvojvětí 9+9 (str. 21) Závěrem by neškodilo zhodnocení valčíků a uzavření kapitoly.

Str. 14 – Fieldova nocturna jsou pozoruhodná romantickými zápletkami?

Str. 17 – která Smetanova nocturna má diplomant na mysli?

Str. 18 - pozor zase na chybějící předznamenání v ukázce

Str. 21 – Smetanovu etudu A dur neznám, a moll ano. Chybí Na břehu mořském, stejně jako u Skrjabina opus 65.

Str. 21,22 – nesoulad textu s ukázkou.

Str. 24 – u Chopinových polonéz je lépe uvádět opus než číslo, protože jsou polonézy z varšavského období a z pařížského

Tamtéž – text, že „refrén končí v dominantní tónině c moll“ se mi vzhledem k předchozí g moll nezdá

Str. 25 – opět chybějící předznamenání v ukázkách a nesoulad druhé ukázky s textem. Text je popisný, nikoli analytický.

Tamtéž – poslední ukázku na stránce bych tímto textem rozhodně nepopsal. Nic chromatického, natož s atonálními příznaky, na tom nevidím. To jsou normální diatonické figurativní pasáže.

Str. 29 – neuzavřená kapitola tarantely

Str. 44, 45 – diplomant častěji operuje termínem „**rejtrík**“. **Bylo by dobré při obhajobě objasnit, co tím myslí.**

Str. 46 – problém zápisu obratu akordů

Str. 50 – text kapitoly 2.2.9 „Programní hudba“ je uměle vnesen a nijak nesouvisí s předešlým ani navazujícím textem, rozbíjí dosavadní zažitý způsob práce